

העולם הזה

רזוב גליקסון 8, תל אביב, טלפון 26785.
ת.ד. 136. טען למברקים: "עולמפרט".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, 70, 62239.
החפצה: דוד סופל ובניו, תל אביב.
המערכת איננה אחראית לחוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
ארי תבור

חברי המערכת:

העתון הנקרא ביותר במדינה

שאיכנו על הצעקה "אסור, יעל לא לגי...". עבוד שבשתי דקות אני מסדרת את הארון שהיא הפכה. מובן שאני מבכרת עבודה של שתי דקות על צעקת סרק, שלרוב לא יועילו, ואם כן יועילו, אז שכרן יוצא בהפסדן הברור: הלחץ הנפשי שאי סורים אלה יטילו על הילדה.

לכן לא התעצלת, ובתור עבודה חד פעמית טילקתי את כל הכלים השבירים מאותו ארון. הוצאתי הוצאה חריפה על רכישה כלי פלסטיק נוספים ועכשיו יעל "מסדרת" את הארון כרצונה.

★ ★ ★

העובדה שיש לי עזרה בבית מקילה כמובן עלי, אבל אין היא פותרת כל בעיה. אגב, לבעלות הביקורת: האם נסיתן ללכת לישון כל לילה בשלוש, אחרי עבודה קשה, ולקום למחרת ליום עבודה מלא כולל טיפול בילדה?

אני רוצה גם לנגוע בנקודה הכאובה מאד, הנקראת המומחיות שלי. ההכרזה האנטיסטית או האחרת שמקבל כל לרופא כיום באוניברסיטה אינה מכשירה אותו לי הבין הבנה טובה יותר בנפש התינוק, מאשר אם אוהבת המטוללת להתבונן בעין פקחה בילדה. ואני משתדלת תמיד להסתמך על מומחים של אמת, ולא על מומחים הרופא. לצערנו מעוניינים הרבה מה הורים אים כיום יותר באנטיסטיה ובביקורת-דכ ומשקל, מאשר בבריאות הנפשית, בכחחון ובשלאה של הילד. ולכן גם העולם נראה כר.

ועכשיו נעבור לאותם מכתבי-השמצה מסוג של: איך יכולה אני להאכיל את יעל ולשיר בעת בכוונה אחת? מה גודל מחד שופי? האם רוצה אני לנסוע לאמריקה ולנטוש את בתי?

כל ההתקפות האלו אינן רציניות ולכן אינן נוגעות ישירות בנושא. לא שאני משתמטת ממתן תשובות לסוג זה של מכתבים. להפך, לאחרונה קראתי מאמר של וילהלם רייך, הן במגפה האמוציונלית, רייך מכנה כך את כל התגובות החולניות, כפי שהן מתבטאות ביחסים בין אדם לחברו. הוא מציין שהתגובה המיוחדת של המגפה נהוגת להשמש בהשמצה מינית (מחשופים), כלומר מוסרנית: האדם הנגוף במגפה ה אמוציונלית, כתוצאה מחינוך קולקל ומיס גניות כפויה, משליך את הפרברסיה ואת הפריצות המינית שנוצרו כתוצאה מחינוך זה על אחרים, והוא משתמש ברכילות ובהשמצה בצורה סדיסטית ביחסו לאחרים, כיוון שאין הוא מעז להתגונן מכך מחשבו הדברים אצלו בעצמו.

לכן, תבינו שתוך כדי קריאת מכתבים מסוג זה אני מבינה היטב את המניעים שגרמו לכותביהם לחשו ריגוז רב כל כך למקרא שורותי.

★ ★ ★

בסיום מכתב, מסבירה ריקה כי לא לשם סיפוק יצר החיכוך ענתה לכל אותם הכותבים, והיא מקוה שבוה יסתיים החיכוך כפי שהתנהל עד כה ותימשך רק ההתי עניינות הקרונות הממשיים של החינוך שהיא מטפיה לו. אני כשלעצמי כבר מתכוונ לראות גל חדש של מכתבים מציף את המערכת, בתשובה לדברי הגברת זוראי. אם כן, אל נא בטובכם להזכיר את מחשופיה.

גבר לוחש לחברו: "איך נפלת בפח ונסאת לז אישה עיוורת, זקנה וצולעת כזו?" החבר: "אתה יכול לדבר בקול רם. היא גם חרשת."

מכתבים

אל הירדן?

ניתוחו המדיני של העורך (העולם הזה 1101) על אפשרויות ושיקולי כניסת הנדה המערבית של הירדן לא הצליח לשכנעני כי על ישראל לשבת כחיוב ידוים, שעה ש הירדן תבוצע מהפכה מדינאצית. מענתו של העורך, כי הישנו מבצע כזה יהיו אפי סיים ואילו מחירו המדיני עבור כמו כי מבצע סיני, אינה עומדת במבחן המציאות. המהפכה בירדן אינה עניו חרשים הקרובים. נשים: אם תבוצע, תבוצע בחישים הקרובים. גם לדעת שוחרי השלום עם מצרים הנלהבים ביותר לא ניתן שום סיכוי להפשרת היחסים בין שתי המדינות כמותו של הדיש. אלא אפילו כמותו של שנים. מכאן שאפילו אם היתה ישראל משנה מדיניותה והופכת אותה למדיניות של שלום בכל מחיר, לא היתה יכולה לעשות זאת בטרם ישתלם נאצר על ידו. כשישתלם נאצר על ידו שוב תהיה בידו עמדה של כוח ולחץ על ישראל, ושוב יפחתו סיכויי השלום.

שימוש כר הבעיה איננה מה לעשות עם משטר נאציו בירדן, אלא איך למנוע מעט כזה, איך להפריע לנאצר להקיפו מכל צד. פעולה כמסרה כזה יכולה רק לקרב את סי כיוי השלום ולא להרחיקם, כי קל יהיה יותר להדבר על שלום כשלישראל עמדת כוח כמו, למשה, החוקת הנדה המערבית של הירדן.

המשאל שערכתם (העולם הזה 1101) על הבעיה: מה לעשות במרה של מהפכה פרו נאצית בירדן, הוכיח בתשובותיהם של רוב הנשאלים את מה שאמר העורך במאמרו: רוב אורחי ישראל אוהבים נצחנות צבאיים לשמם והם מצלפים על התוצאות הפוליטיות. במדיניות הקיימת על ממשלת ישראל אין איפוא מוצא ממלחמה על הירדן. כיו מדיניות זו היא מדיניות של הגברת כוח מול כוחה המתנבר של הערבים. מדיני יות ו מדיניות מלחמת, ולו רק כדי להעלות את מורא האורחים בישראל יסתיים נוספות.

שלטונו של המלך חוסיין בירדן היה ללא ספק מתמוטט כבר, לולא הצהרתו של בניו על רצונו בפירוק הנדה המערבית ולולא הפגנת הכוח של ישראל. כתוצאה מכך ה ירדנו מדיניות ערב להשלים בינתיים עם שלטונו של חוסיין על אפשרות כניסת הנדה המערבית על ידיו הישראליים. מאותה סיבה רואים גם תושבי הנדה המערבית את של טונו של חוסיין כנועו. כהשוואה לשלטון הישראלי המאופייני על ידיו משטר של נו כחים כחובות ונפקדים בזכותו, משטר של חומרת קרקעות, איזורים סגורים ואיוויו אימונים, כפיזור — משטר של ניים חמישי, של מליטים במולדתם. משום כך אין פלא

צחק עם זקי

שחושבי הנדה המערבית, החוששים משלטון ישראל, קיבלו את פני חוסיין בהתלהבות. זכר הפך הממשל הצבאי בישראל לתרופת נדר בנורויו לייצג שלטונו של ארתו מלך, אשר בנאומו בנדה המערבית ניבע לשחרר את פלסטין הכבושה ולחלל את הפולשים אליאס מועמר, ירושלים

נדהמתי למקרא כמה מהתשובות למשאלכם, על התקפת הירדן. אולם ביחוד הודיעתי כאשר קראתי את תשובותי של הציר-העונתי של שמעון צבר, כי צריך לעשות מהפכה פרו נאצית בישראל. אם אותו שמעון צבר רוצה במשטר נאציו, מדוע שלא יגרשוהו למצריים? יש נבול גם לחושש הדיבור כי רמוקסיה הישראלית.

פרץ שמעון, פתח-התקוה אתם צריכים להתייש על שמעון צבר, את דבריו של עוכר ישראל שמעון צבר, פיליפ קריביץ, חיפה

דהייג'י ככתבתו, "בני הנגל" (העולם הזה 1100) עיצב העורך ללא רופי את דמותו הנכונה של הגנרל דה-גול, מתוך ראייה פשו כחת של המציאות הצרפתית החדשה הנרקמת

גבר לוחש לחברו: "איך נפלת בפח ונסאת לז אישה עיוורת, זקנה וצולעת כזו?" החבר: "אתה יכול לדבר בקול רם. היא גם חרשת."

במגרב הערב, ולא מתוך הנמנות אינטרסני מית מכאן או השמעה פוליטית הסתה-שחר מאידך. ברם יש להצטער על כך שחזו משווה את דבריו של שארל דה-גול לבני ד לוחמים האלג'יריים לדברים רופים, אותם שם בפי מר בונוריוו כמידה וחליפתו של ה נגדל דה-גול תתאים לנופ של ראש מדי שלת ישראל. אין מקום להשוואה בין ה מידאיוו ופורצי כלא שמה לבין הלוחמים האלג'יריים, כשם שאין מקום להשוואה בין מדינת ישראל ומעמדה כמורח התיכוח לבין צרפת ומעמדה במגרב הערבי.

אשת האסיר

נא העבירו בשמי 10 ל"י עבור הרבנות ברסי מעקר, אשתו של הרב עובדיה ברסי ענידו למאמר וילדיו נשארו ללא תומי (העולם הזה 1100).

שרה, הדר-מתחיל תרומת הקורא שטרן הועברה לתעודתה.

קפה וסימפטיה

לפני זמן קצר נסעתי עם שני חברים מכפרי, לקיבוץ הקרוב. כשנעצרו מכנינונו ראינו בוארם מתקרב אלינו. חשבנו שהוא בא לחקור אותנו מכיוון שהכנינו לקיבוץ זה אסור, אולם היות ולאחר מאיתנו יש קשרים עם תושבי הקיבוץ, יכולנו ללנות. לשמחתנו לא היה האיש שבא לקראתנו מתושבי הקיבוץ; התברר כי הוא בא מחיפה לבקר את חברתו בקיבוץ והוא בימש מאיתנו טרפס. בדרכנו חזרה, כשלקחנו אותה, התברר כי האיש הוא סטודנט בשנת השניה ב פולטת למשפטים באוניברסיטה העברית ב ירושלים. הוא אמר שלמד משוה גם על תרבות האיסלם, והוא יכול לקרוא כמה מלים בעתון ערבי. הוא ביקש אותנו גם שנומי אותו לפרנו. שמתנו מאוד שהוא התנדב לבקר בכפר. חשבנו שהוא אחר העום קים בבעיות ההתקרבות שמתנתו ו חלפה, כשתבחרו התחיל לשאול שאלות כמו: איך הערבים חיים? האם יש להם בנות ופוח זכו, שאלות אלה עוררו בקרבנו תמהו גדול, שאצלנו אם מימיו לא ביקר בכפר ערבי והוא השיב שביקר פעם בכפר דרוזי, שם קיבלוהו בכפר גנים ופוח והגישו לו כל מיני מאכלים. הוא אמר עור שראה שב בנות ופוח, למרות שהוא ירע שאין ופי לערבים לאחר שהענו לכפר ושכנו בכיו של אחד החברים ואו התברר כי אורחני אינו יודע מה הם ערבים. כל מה שהוא ידע הוא שהערבים מנישים איחוחות טובוח, חיים חיי רוחה ומכסחים. כששאלנו אותו מה רענו על הממשל הצבאי הוא השיב: "כיבת הממשל הצבאי היא כסחונית". באותו רגע כלל לא ידע שהוא נמצא בתוך שטח הממשל הצבאי.

תוך כמה רגעים היה הקפה מוכו. היא לנס מהספל בזריות והושים אותו לשם מיליו מחרש כמה פעמים, ותוך כדי כך הסברנו לו את תנאי חייהם של הערבים בישראל. הוא הודה שכל רעותיו הקודמות על הערבים בישראל היו אגדה. כששאלנו אותו מה דעתו שהיהודים והערבים יכירו היטב אלה את אלה וזכה ישימו קץ להכי נזרותם של שני העמים, הוא אמר שאין לו פנאי לעסק הזה והוא יחשוב על זה בעתיד. לפני שנפרדנו, שאלתיו את השאלה האחרונה: איך היה הביקור בכפר? הוא השיב: "באמת אתם עושים קפה מצוין". מקרה זה, המראה את דלות ידיעותיהם של היהודים כלפי הערבים, הוא אחד מרבים עובדה זו מראה שכל עוד יש יהודים רבים הרואים בערבים נעם זה, שאי אפשר להתחבר עמו, מצומצמת היא התקווה להתי קרבות שני העמים.

צחק עם זקי

מאמרו של הציר זקי (העולם הזה 1100) היה מעניין ומלבב, אם כי תיאורתי לעצמי שקריקטורית כותב יותר מצחיק. אבל כי נראה שזה בכלל זה זקני הוא קריקטוריסט פוליטי. והצחק שלו הוא צחק צני, עדין, נחמך בקני, חזונו

מה בנוגע לאיזה קריקטורה מרחבת של זקי? בלי בנוריוו, בלי נולדה — ואפילו כלי עכר אל-נאצר, סתם משחו מצחיק. רצוני משהו שהצחקי כשעתו גם את אחינו בני מצרים.

נעים בנדודי, חיפה תפלי הקריקטורה בעמוד זה לקוחה מתוך דף קריקטורות שבועי של זקי, צחק עם זקי, באלמוסאחר.

הבעל הקנאי בגרות — להר"ם

כמעולם הזה (1099), במדור הווי, פורסם כהאילו שקרית פגיעותו של רפתו משם נרות העלטה כביכול נירסה, שרפתו נפצע על-ידי בעל קנאי על רקע רומטי.

אין זה נכון שחקירת המשטרה, בשלב כלשהו, העלתה נירסה של וריות בעל קנאי או רקע רומטי אחר. אנו משערים מאוד על שהוטענו בענין זה, ועם משערים מאוד ובכרו — הסליחה.